

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.207/2023/12.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. június 01. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2022. november 15. napján kihirdetett 15.B.29/2021/25. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során 12 000 (tizenkettőezer) Forint vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Egri Törvényszék a 15.B.29/2021/25. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat testi sértés büntettének kísérlete [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata], valamint személyi szabadság megsértésének büntette (Btk. 194. § (1) bekezdés) miatt halmazati büntetésül 2 év 6 hónap – börtön fokozatú – szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról, a bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] Az ítélettel szemben a vádlott és védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentésért, harmadlagosan enyhítés iránt jelentettek be fellebbezést, míg az ügyészség az elsőfokú határozatot tudomásul vette.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.122/2023/2. számú átiratában a Debreceni Törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta nyilvános ülésen eljárva.

[4] A vádlott és védője részéről észrevétel nem érkezett.

[5] A másodfokú bíróság a vádlói fellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 598. § (2) bekezdésére – nyilvános ülésen bírálta el.

[6] A védelmi fellebbezések nem alaposak.

[7] A bejelentett perorvoslat folytán az ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján – eltérő törvényi rendelkezés hiányában – az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). A Be. 590. § (3) bekezdés értelmében korlátozott felülbírálatra nem kerülhetett sor, mert a fellebbezést nem kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a védelmi perorvoslat ugyanis támadta a bűnösség megállapítását is, így a másodfokú eljárásban a törvény főszabálya értelmében teljes volt a felülbírálat.

[8] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – különös tekintettel a bíróváltás miatt szükségszerűen felmerült eljárás megismétlésére – a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Be. 608. § (1) bekezdés a-f) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1), (2) bekezdés], amely az érdemi felülbírálatot kizárná.

[9] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és az alapján megalapozott tényállást állapított meg a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjának megfelelően, ezért határozatát a másodfokú bíróság erre alapította.

[10] Az elsőfokú bíróság mind a cselekmények előzményeit, mind pedig az érdemi cselekménysort kellő részletességgel és mélységben feltárta, az ügy helyes megítélése szempontjából releváns bizonyítékokat alaposan megvizsgálta, azokat egymással összevetve, okszerűen, a logika törvényei szerint, kifogástalanul értékelte. Következtetései perrendszerűek és a hibátlanul értékelt bizonyítás anyagán nyugszanak. A törvényszék alaposan vizsgálta a vádlott önmagával is ellentmondó vallomásait, értékelés körébe vonta védekezésének elvetését és szükséges részletességgel tért ki a sértett, valamint egyéb tanúk,

felhasznált okirati bizonyítékok értékelésére is. A vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezését a törvényszék indokolt módon vetette el és alapította az irányadó tényállást a kihallgatott tanúk által elmondottakra, igazságügyi orvosszakértői véleményekre, továbbá rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokra.

[11] A másodfokú bíróság az Egri Törvényszék ítéletét megalapozottnak tartotta, amelyre érdemi döntés volt alapítható. A másodfokú eljárásban főszabályként a tényálláshoz kötöttség elve alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az irányadó, melynek elvi alapja, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és széleskörűen értékelő elsőbírósági fórum minősül a ténybírósnak. A tényálláshoz kötöttség elve alól kivétel, ha a tényállás megalapozatlan. A megalapozatlanságnak a Be. 592. § (1) bekezdésében írt okai jelen ügyben azonban nem voltak megállapíthatók. Sem felderítetlenség, sem hiányosság nem volt tetten érhető, mint ahogy iratellenesség és helytelen ténybeli következtetés sem. Az elsőfokú bíróság okszerű bizonyíték-értékelő tevékenysége a másodfokú eljárásban nem mérlegelhető felül.

[12] A vádlott és védője fellebbezése a bizonyítékok, elsősorban a sértett és a kihallgatott tanúk vallomásai törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatta a tényállás megalapozottságát, amely az eljárási törvény kizáró rendelkezése folytán eredményre nem vezethetett. Pontosán számot adott az elsőfokú bíróság, hogy mely tanúk vallomását/vallomásrészét fogadja el, és melyeket nem, ennek részletes és átfogó indokolását is adta.

[13] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása körében mindösszesen arra kíván rámutatni, hogy az egyébként kimerítően és részletesen értékelt (elsőfokú ítélet [21]-[24] bekezdés) tanú tanú tárgyaláson tett vallomását a bizonyítékok köréből nem kellett kirekeszteni, hiszen a Be. 507. § (1) bekezdése a bizonyíték kirekesztését (hivatalból vagy indítványra) arra az esetre korlátozza, ha az ügyiratokból egyértelműen megállapítható, hogy a bizonyíték felhasználása e törvénybe ütközik. Ilyen esetben e bizonyítékot az ügyiratok között zártan kellene kezelni [Be. 507. § (3) bekezdés]. Jelen esetben azonban nem erről van szó, az elsőfokú bíróság pusztán a kérdéses tanú tárgyaláson tett vallomását mint bizonyítékot – mérlegelési jogkörében – akként értékelte, hogy az nem fogadható el, azaz a tanú az általa tárgyaláson előadottak tekintetében nem volt szavahihető, így a kirekesztésre vonatkozó kitélt (elsőfokú ítélet [24] bekezdés utolsó sora) a másodfokú bíróság mellőzi.

[14] Az ítéltábla megállapította, hogy az irányadó tényállásból Terheltl vádlott bűnösségére vonatkozó következtetés törvényes és a vádlott cselekményének jogi minősítése is kifogástalan [Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja]. E körben helyesen utalt az elsőfokú bíróság a hivatkozott jogesetekre is.

[15] A Be. 590. § (5) bekezdés d) pontja alapján vizsgálta az ítéltábla a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely során az enyhítésre irányuló fellebbezést nem találta alaposnak.

[16] A büntetés kiszabásakor irányadó középértékkel összefüggésben a törvényszék által írtakat maradéktalanul osztja az ítéltábla. A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (egyéni és általános megelőzés). A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést e törvényben meghatározott keretek között, a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez

[17] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket kimerítően feltárta, és a vádlottal szemben a büntetési céloknak megfelelő, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetтарыыos büntetést szabott ki, amely szükséges, egyben elégséges és megfelel az egyéniesítés elveinek. A középértéktől eltérő büntetés kiszabását akkor kell megindokolni, amennyiben az eltérés jelentős (BH2001. 354.).

[18] Jelen ügyben a törvényszék az irányadó középértéktől a vádlott javára jelentősen eltért, aminek indokát az ítélet indokolása kellő részletességgel tartalmazza. A feltárt enyhítő körülmények számára és nyomatékára figyelemmel a kiszabott büntetés méltаныos, így lényeges enyhítésre az ítéltábla nem látott alapot, ekként az arra irányuló védelmi jogorvoslat nem volt megalapozott [Be. 606. § (4) bekezdés].

[19] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekről, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről, a bűnjelek jogi sorsáról és a bűnygyi költségről, ezért a Be. 590. § (7) bekezdésében foglalt intézkedés szükségessége nem merült fel.

[20] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a fellebbezések alaptalansága miatt az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[21] A Be. 451. § (2) bekezdésének c) pontja szerint a határozat bevezető része tartalmazza, ha a bíróság a határozatot tárgyaláson hozta meg, a bírósági eljárás helyét, a bírósági eljárás formáját, és azt, hogy az eljárás nyilvános volt-e. A Be. 561. § (1) bekezdése folytán az ügydöntő határozat bevezető részében kell feltüntetni a tárgyalási napok megjelölését is. Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a nyilvános tárgyalás esetén a

folytatólagosságra utalás feltüntetése kerülendő, hiszen az a törvény szövegéből nem vezethető le, a tárgyalás egységes egésznek tekintendő megnyitása és berekesztése között.

Debrecen, 2023. június 01.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke

Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró

Dr. Répássy Árpádné dr. Németh Laura s.k. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 15.B.29/2021/25 számú ítélete a Debreceni Ítéltábla végzésével a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. június 01.

Dr. Gömöri Olivér s.k.

a tanács elnöke